

[Jes Schmidt]

de bruges bl. a. til betaling af sygehusvæsenet osv. Hvorfor skal disse udgifter ikke dækkes af hele befolkningen?

Men når man sætter en streg under det hele, er der vist ingen objektivt tænkende her i dette land, som kan komme uden om, at det er en stor lykke for det danske landbrug, at det er med i Det europæiske Fællesskab. Jeg skal bare nævne et eneste tal: i de sidste fem år er den danske landbrugseksport til EF-landene vokset med ikke mindre end 41 pct.; 41 pct. er alligevel ikke så lidt.

Det sidste, jeg vil bemærke, er, at de danske forbrugere udmærket kan leve med det resultat, som landbrugsministeren er kommet hjem med nede fra Bruxelles, det medfører ingen prisstigninger, som volder nogen virkelig belastning.

Med disse ord vil jeg udtale håbet om, at det må lykkes at komme videre ad denne vej: styrket ansvarsfølelse over for Fællesskabet og indenlandske beslutninger, der gør det lettere for det danske landbrug at konkurrere.

Bjørn Poulsen (SF):

Om det er en nødvendig debat eller ej, vi har her i dag, er vel sådan set ligegyldigt nu, da debatten er rejst, men vi kan nok for de flestes vedkommende være enige om, at der er andre ting, der er lidt mere nødvendige end lige netop denne debat. Men når vi nu har den, skal jeg naturligvis på SFs vegne også sige lidt om det, der er sket i EF. Først om det, landbrugsministeren har sagt i dag.

Med den redegørelse, ministeren har givet folketinget, kan man ikke ligefrem sige at ministeren har sagt ret meget eller har forsnakket sig; han er unægtelig en mand af få ord. Jeg synes nok, at når det angår dette landbrugsforlig, betinger sagen, at der havde været lidt flere ord i selve redegørelsen.

Vi må nok erkende, at landbrugsforliget ikke tager fat på de grundlæggende problemer i EFs landbrugsordninger, og lad mig bare nævne 3 meget vigtige felter, hvor forliget ikke bringer en løsning blot ét eneste skridt nærmere. Et af dem er spørgsmålet om overkudsproduktionen især inden for mejerisektoren. Det forlig, der er indgået med den forholdsvis lille forhøjelse af priserne, kan man godt sige ikke fremmer overskudsproduktionen, men det stopper den heller ikke,

og det er nok et af de store problemer, som meget snart skal løses på den ene eller den anden måde.

Et andet af de store problemer er spørgsmålet om de monetære udligningsbeløb, og her er efter vores mening ondt gjort værre ved beslutningen om en eventuel sektorvis aftrapning. Herved mindskes efter vores mening det samlede pres for en afskaffelse af ordninger med udligningsbeløb, som jo har ændret EFs marked fra at være et frit marked til en række delvis beskyttede markeder, og som samtidig har skadet dansk landbrug: det gælder f. eks. eksporten til England inden for mejerisektoren, hvor vi jo ser Tyskland og Holland marchere frem på Danmarks bekostning.

Et tredje spørgsmål er den høje kornpris, som efter vores mening har vanskeliggjort en forøgelse af den animalske produktion og her i Danmark uden tvivl forsinket hele generationsskiftet meget. Den normale cyklus i en landmands liv former sig sådan, at han efter 20-25 års produktion ikke har noget imod at lade en maskinstation overtage den almindelige pasning af jorderne, fordi de meget høje kornpriser gør det muligt økonomisk at sidde selv på en mindre ejendom ved at udleje eller lade en maskinstation ordne det praktiske arbejde. Den slags ting gør jo ikke ligefrem generationsskiftet nemmere, og de høje kornpriser har efter vores mening så absolut den største skyld i dette.

Som tidligere sagt er vi i SF sådan set tilfredse med den forhøjelse, vi har set. Den er efter vores mening begrænset forbrugervenlig, og den vil sikkert ikke, som jeg tidligere har omtalt, forøge det overskud, vi har for nærværende i EF. Men når det gælder hele mejerisektoren som sådan, hvor der jo især er store overskudsproblemer - f. eks. bruges 25 pct. af budgettet i mejerisektoren - kan vi ikke komme uden om, at man overhovedet ikke har rørt ved dette problem. Man kan naturligvis give landbrugsministeren skylden; jeg ved ikke, om det er rigtigt, for jeg tvivler på, at landbrugsministeren denne gang kunne have klaret problemerne sådan uden videre, men alene det, at man ligesom ikke rigtigt er kommet i gang med at løse problemerne, synes jeg er meget, meget forkert, og jeg mener, at man denne gang virkelig burde have prøvet på at komme i gang. Man kan nok sige, at det, der er sket, faktisk er værre end